

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: N. C., nar. X, bytem X

právně zastoupený: Mgr. Vladimírem Reznichenko, advokátem, se
sídlem Sedláčkova 209/16, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému: Česká republika – Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační
politiky, P.O. Box 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě ze dne 9. 4. 2025 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2025, č. j. OAM-
3/ZA-ZA11-ZA03-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 2. 2025 č.j. OAM-3/ZA-ZA11-ZA03-2025 bylo rozhodnuto o žádosti žalovaného o mezinárodní ochranu tak, že se podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neuděluje. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že žalobce jako důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl obavy z útlu pramenící z toho, že je rusky mluvící a dále socioekonomické potíže. Neuvedl však žádné skutečnosti, na základě nichž by bylo možno učinit závěr, že v zemi původu vyvíjel činnost směřující k uplatnění politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za niž by byl pronásledován. Žalobcem tvrzené jednání, jehož se obává, nelze považovat za pronásledování, jednání zasahující do jeho nederogovatelných lidských práv, tedy práva na život, zákaz mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu, zákazu otroctví či zákazu trestu bez zákona, nejedná se ani o vážné porušení jiných základních práv, právo na rovnost a nediskriminaci. Žalobce sám se se žádnou diskriminací v souvislosti se svou národností a jazykovou vybaveností nesetkal, slyšel o ní jen od známých S ohledem na existenci institucí a legislativy zabývající se diskriminací, nehrozí, že by žalobce v případě návratu do vlasti byl vystaven jednání, jež je možné považovat za pronásledování ve smyslu § 12 a) a b) zákona o azylu. S ohledem na to, že žalobce nemá v ČR žádné rodinné příslušníky, nelze uvažovat o možnosti udělení azylu za účelem sloučení rodiny dle § 13 zákona o azylu. S ohledem na skutečnosti zjištěné o žalobci, jenž je zdravou, soběstačnou a ekonomicky aktivní osobu, nebyly shledány ani důvody pro udělení humanitárního azylu ani pro udělení doplňkové ochrany.

II.

Žaloba

2. Žalobce žalobu odůvodnil tím, že má zato, že byl ve správním řízení zkrácen na svých právech, a proto žalobou napadené rozhodnutí napadá v celém jeho rozsahu. Žádost o mezinárodní ochranu podal především z důvodu diskriminace a útlu rusky mluvících obyvatel v Moldavsku, jehož je státním příslušníkem, avšak patří k ruské národnosti. Uvedl, že se diskriminace primárně dotýká jeho přátel, což však nevylučuje, aby se nemohla dít i jemu. Taková diskriminace je navíc porušením článku 1 protokolu č. 12 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, dle něhož *„Užívání každého práva přiznaného zákonem musí být zajištěno bez jakékoli diskriminace z důvodu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka a náboženství, politického a jiného smýšlení, národnostního či sociálního původu, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, rodu či jiného postavení.“*
3. Etničtí Rusové jsou v Moldavsku cílem diskriminace kvůli situaci v Podněstří, kvůli ruským vlivům plynoucím z této části země do zbytku Moldavska dochází k diskriminaci rusky hovořících osob. Kvůli bezpečnostní situaci v Evropě, kdy na území Moldavska dopadlo několik ruských raket, se v této zemi zvedá vlna nevole vůči ruským elementům v zemi a žalobce má proto obavu, že by mohl být v případě návratu do země původu terčem další diskriminace. Zároveň nemá důvěru v ochranu před diskriminací ze strany státních orgánů, neboť diskriminace rusky mluvících obyvatel sahá i do vyšších pater státní správy. V té souvislosti odkázal na studii UNDP – Rozvojového programu OSN. Ač se jednotlivé problémy v této studii zmíněné nemusí zdát tak závažnými, dokazují, že v Moldavské republice dochází k systematickému utlačování a diskriminaci rusky hovořících občanů, přičemž tato diskriminace se možná aktuálně nedotýká tolik žalobce samotného, ale působí na komunitu, jíž je součástí. Žalovaný dle žalobce nedostatečně prozkoumal tyto skutečnosti a nesprávně určil, že by mu v případě návratu do vlasti nehrozilo jednání, jež by mohlo být považováno za pronásledování. Navrhl proto, aby bylo žalobou napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalované k opětovnému Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

projednání.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Ve vyjádření k žalobě dne 2. 5. 2025 žalovaný konstatoval, že s žalobními námitkami nesouhlasí, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Žalovaný vzal při rozhodování v úvahu žalobcem uvedené skutečnosti, shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu žalobce, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má proto za to, že jím přijaté rozhodnutí odpovídá okolnostem případu žalobce a je patřičným způsobem odůvodněno. Důvody k udělení mezinárodní ochrany formou azylu dle ust. § 12 písm. a) a b), § 13, § 14 zákona o azylu v případě žalobce shledány nebyly a stejně tak absentují důvody k udělení doplňkové ochrany dle ust. § 14a a § 14b zákona o azylu. V souvislosti s žalobcem tvrzeným strachem pramenícím z jeho ruské národnosti žalovaný odkázal na ustálenou soudní judikaturu, z níž vyplývá, že je známým jevem v každé zemi, byť v různé míře, že příslušníci určité rasy, národnosti, náboženského vyznání, sociální skupiny či politického přesvědčení se mohou sáť právě z těchto důvodů terčem ústrků, slovních či fyzických útoků, diskriminačních postupů v různých oblastech, v přístupu na určitá místa či užívání veřejného majetku ze strany svých spoluobčanů, což však samo o sobě ještě nepředstavuje pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, přičemž pronásledováním není ani masový výskyt těchto jevů za předpokladu, že nejde o součást státní politiky. Jestliže však orgány státní moci takové jevy cíleně potírají a čelí jim, pak nelze mluvit o pronásledování, a to ani tam, kde možnosti státních orgánů nejsou dostatečné a taková opatření nemají trvalý a stoprocentní efekt.
5. Žalobce z Moldavska vycestoval dne 7. 8. 2024 na základě osobního rozhodnutí, neboť ve vlasti nikoho nemá, nemá kde žít, přičemž v ČR je ve srovnání s Moldavskem lepší život. Žalobce nehovořil o žádných problémech ze strany moldavských státních orgánů, jež by v době před odjezdem ze své vlasti pociťoval. Hlavním důvodem žádosti žalobce o mezinárodní ochranu je snaha o setrvání na českém území a legalizace jeho pobytu v ČR, což nezakládá relevantní důvod udělení některé z forem mezinárodní ochrany, v té souvislosti žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu ČR (dále jen „NSS“)
6. Žalovaný uvedl, že trvá na správnosti svého rozhodnutí a navrhl proto, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV.

Posouzení věci soudem

7. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.)
8. Soud v souladu s ust. § 32 odst. 9 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému. Žádné takové skutečnosti žalobce v žalobě ani při ústním jednání, jež bylo s ohledem na jeho stanovisko nařízeno, netvrdil.

V.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Rozhodnutí soudu

9. Žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu má soud za prokázané, že žalobce při pohovorech uvedl, že je Moldavské státní příslušnosti, národnosti ruské, ateista, bez politického přesvědčení, nikdy nebyl politicky aktivní. Je svobodný a bezdětný, zdravý, nikdy nebyl trestně stíhán či odsouzen. Do ČR od roku 2020 cestoval pravidelně vždy na tři měsíce a poté se na stejnou dobu vracel do Moldavska. Do ČR přicestoval, neboť zde má známé, kteří mu nabízeli, že zde může načerno pracovat, jezdil sem proto vydělávat, vykonával nekvalifikované dělnické práce. Od srpna 2024 je v ČR nepřetržitě, neboť se nemá kam vrátit, v Moldavsku nikoho nemá, nemá tam kde žít. V ČR má své známé a kamarády, kteří jej podporují. V ČR je mnohem lepší život než v Moldavsku. Jedná se o jeho první žádost o mezinárodní ochranu. O přestěhování v rámci Moldavska za účelem nalezení lépe placeného zaměstnání neuvažoval, neboť neumí moldavsky a bez toho si lepší práci nenajde. Poté, co začala válka na Ukrajině, Moldavsko Rusy utiskuje. Jej se to nijak nedotklo, avšak jeho známí (Rusové) mu vyprávěli, že kvůli neznalosti jazyka nebyli přijati do práce. On sám v Moldavsku žádné problémy neměl, ani mu tam nic nehrozí, ale žil by na ulici. V Moldavsku neměl problémy s policií ani státními orgány. Na území ČR nemá žádné rodinné příslušníky, nepodařilo se mu vyřídit si zde pracovní vízum.
11. Žalovaný si pro své rozhodnutí opatřil následující podklady – Informaci MV ČR odboru azylové a migrační politiky Moldavsko Základní přehled o zemi stav k 18. 11. 2024 zabývající se otázkou dodržování lidských práv, činností právnických osob dohlížejících nad stavem jejich dodržování a mezinárodním či vnitřním ozbrojeným konfliktem. Z informace mj. vyplývá, že i přes obavy z rozšíření ruské agrese z Ukrajiny do Moldavska a zátěž spojenou s uprchlickou vlnou zůstávala k datu vzniku této zprávy situace stabilní.
12. Informace MV ČR odbor azylové a migrační politiky Moldavsko – Mezinárodní organizace pro migraci prosinec 2023 – Přehled údajů o zemi za rok 2023 se zabývá zdravotním systémem, dostupností a cenami léků, ohroženými skupinami, zabývá se v té souvislosti i situací navrátilců, pro něž existuje možnost poskytnutí bezplatné psychologické pomoci, zdravotní péče a sociální pomoci.
13. Z Informace MV ČR odbor azylové a migrační politiky Moldavsko – Situace moldavských občanů vracějících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí – Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce ze dne 7. 1. 2025 vyplývá, že podíl krátkodobé práce v zahraničí činí cca 30 % všech ekonomicky aktivních občanů. Strategie moldavských úřadů předpokládá zlepšení dostupnosti úřadů a komunikace mezi navracejícími osobami a místními úřady, funguje moldavská kancelář pro asistenci při reintegraci pro všechny migranty, kteří se rozhodnou vrátit do země. Paradoxně však vzhledem k tomu, že osoby, jež odjely do zahraničí, jsou na tom lépe než ty, které zůstaly, nejsou v zemi příliš rozšířené podpůrné programy pro navrátilce, v důsledku čehož naopak navrátilci podporují stát, neziskový sektor nebo média. Nebylo zaznamenáno, že by se objevily překážky u navrátilců při přístupu k úřadům, zdravotnictví nebo školství. V oblasti zdravotní péče platí bezplatný přístup finančně pokrytý povinným všeobecným zdravotním pojištěním.
14. Žalobce nevyužil možnosti seznámit se se shromážděnými podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim ani možnosti doplnit nějaké skutečnosti či informace v souvislosti s posouzením jeho žádosti o mezinárodní ochranu.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

15. Podle § 12 zákona o azylu „Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“
16. Dle § 14 zákona o azylu „Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen "humanitární azyl") z humanitárního důvodu. Rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 2 azylanta, kterému byl udělen humanitární azyl, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí humanitární azyl za účelem sloučení rodiny; § 13 se použije obdobně.“
17. Podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu „Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje
- a) trest smrti nebo poprava,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
18. Žalobce v žalobě tvrdil, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12, ust. § 14 a ust. § 14a) zák. o azylu. Soud má za to, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného o neudělení žádné z těchto forem mezinárodní ochrany je v napadeném rozhodnutí dostatečné, srozumitelné a logické a soud se s jeho závěry ztotožnil.
19. Žalobce je občanem Moldavska, který do ČR jezdil opakovaně za prací, již vykonával bez pracovního povolení. Svoji žádost o mezinárodní ochranu odůvodnil tím, že jakožto osoba ruské národnosti má obavu z nepřátelského naladění Moldavanů v souvislosti s válkou na Ukrajině. Zároveň neumí moldavsky, v důsledku čehož je v zemi původu handicapován na trhu práce. On sám se v zemi svého původu se žádnými problémy nepotýkal, s výjimkou socioekonomické situace, neboť tato je horší ve srovnání se situací v ČR.
20. Z uvedeného vyplývá, že žalobce ve správním řízení neuvedl žádné konkrétní skutečnosti nasvědčující tomu, že by mohl být v Moldavsku mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu, naopak uvedl, že se v zemi původu nesetkal s jinými než ekonomickými problémy, nikdy se žádným způsobem občansky ani politicky neangažoval. Soud nepochybně, že situace v Moldavsku nepatří k ideálním, zejména co se týká situace v Podněstří, avšak žalobcem zmíněné problémy související s nepřátelským naladěním Moldavanů vůči osobám ruské národnosti se jej samotného žádným způsobem doposud nedotkly a je o nich informován pouze zprostředkovaně, tudíž ani nedoložil důvodnost těchto obav ve vztahu k jeho osobě. Kromě toho, i v případě problémů má žalobce možnost obrátit se na příslušné bezpečnostní složky, přičemž žalobce neuvedl

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žádné důvody, proč by bylo právě v jeho případě nutné vnímat tuto případnou hrozbu jako výrazně pravděpodobnější ve srovnání s ostatními občany Moldavska, jež jsou ruské národnosti.

21. Co se týká vnitřní a ekonomické situace, neuvedl žalobce žádné konkrétní skutečnosti, které by prokazovaly, že přímo jeho osobě hrozí nebezpečí nebo nemožnost nalézt práci, přičemž jak vyplývá z výše uvedené informace, Moldavsko bojuje spíše s neochotou svých obyvatel pracovat než s nezaměstnaností a žalobci tak nic nebrání najít si zaměstnání např. v dělnické profesi, stejně tak jak učinil v ČR, ev. si doplnit vzdělání, včetně jazykového, k čemuž by mohl být, i s ohledem na svůj věk, motivován. Jako další důvod vycestování do ČR žalobce uvedl, že při jeho posledním pobytu v ČR se mu zde líbilo a žádost o mezinárodní ochranu podal na základě toho, že byl o této možnosti informován kamarádem. Žalobce dále uvedl, že v Moldavsku by chtěl žít, ale je tam moc drahý život a není tam práce. Je nezbytné uvést, že co se týče nepříznivé ekonomické situace v zemi původu žalobce, tu nelze podřadit pod azylově relevantní důvody, neboť čistě ekonomické potíže v zemi původu nečiní z dané osoby uprchlíka ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951, kterou je ČR vázána, a nejsou tedy ani důvodem pro udělení azylu, byť by životní podmínky v dané zemi byly sebevíc tíživé, ledaže by ekonomická situace a opatření mající nepříznivý dopad na životní úroveň příslušné osoby byla skrytě namířena proti určité národnosti, rasové nebo politické skupině, k níž žalobce náleží, pak by zde podle okolností případu přicházelo v úvahu naplnění podmínek pro udělení azylu. Ekonomické problémy v zemi žadatelova původu tak nelze bez dalších okolností považovat za důvodné ve vztahu k taxativně stanovenému výčtu důvodů relevantních udělení azylu dle tohoto ustanovení.
22. Z uvedeného je zřejmé, že žalobcem nebyly v rámci správního řízení uvedeny žádné individuální skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí ve smyslu výše uvedených ustanovení zákona o azylu, jím tvrzené důvody, pro něž žádá o mezinárodní ochranu, jsou povrchní, obecná a nepodložená konkrétními důkazy a zdroji, z nichž žalobce tyto informace čerpal.
23. S ohledem na žalobcovu argumentaci je třeba uvést, že v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu je důkazní břemeno rozděleno mezi žalobce a správní orgán. Bylo proto na žalobci, aby označil důkazy k prokázání tvrzení o existenci azylově relevantních skutečností včetně toho, že jakožto osobě ruské národnosti mu hrozí v zemi původu pronásledování. Tvrzení žalobce však není s ohledem na to, že žalobce žádné takové důkazy nepředložil, ani neoznačil, ničím jiným než předsudečným výrokem bez opory v důkazech.
24. Rozložením důkazního břemene ve věcech mezinárodní ochrany se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 Azs 66/2008-70 ze dne 30. 9. 2008, č. 1749/2009 Sb. NSS. Břemeno tvrzení stíhá žadatele o mezinárodní ochranu. Jistá procesní aktivita je ovšem požadována i po správním orgánu, který by měl v průběhu pohovoru vhodně kladenými otázkami zjistit, zdali žadatelem tvrzené skutečnosti jsou relevantní pro udělení azylu či doplňkové ochrany, a tvrzení žadatele podle toho klasifikovat. Břemeno důkazní je tedy rozloženo mezi žadatele a správní orgán. Primárně je to ale žadatel, který je povinen prokazovat jednotlivá fakta. Správní orgán je ale povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. Žalobce však během správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by v Moldavsku jakožto v zemi svého původu mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu či Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

že by mu hrozila vážná újma podle § 14a téhož zákona. Žalobce tedy netvrdil relevantní důvody a ty nevyplynuly ani z dalších podkladů pro rozhodnutí, tj. z informací o zemi původu.

25. Odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně, srozumitelně a logicky podává přehled a záznam o tom, jaké konkrétní důvody vedly žalovaného k přijatým závěrům, jaké skutečnosti považoval za důležité, jak hodnotil tvrzení žalobce. Rovněž zjištěný stav věci považuje soud za dostatečný, shromážděné podklady rozhodnutí, jež si žalovaný opatřil, jsou rovněž dostatečné a podávají ucelený obraz o situaci v Moldavsku vztahující se k argumentaci žalobce. Postup správních orgánů stejně tak jako napadené rozhodnutí považuje soud s ohledem na výše uvedené za souladné se zákony a ostatními právními předpisy a žalobu proto jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. (výrok I. rozsudku), neboť je zřejmé, že žalobce se svou žádostí o udělení mezinárodní ochrany snaží dosáhnout legalizace svého pobytu na území ČR, k čemuž však uvedený institut neslouží. Za účelem dosažení uvedeného cíle pak musí žalobce postupovat v souladu se zákonem o pobytu cizinců č. 326/1999 Sb. v platném znění.

VI.

Náklady řízení

26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jež měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň dne 6. 10. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.